

на змаганнях зі спортивних танців?! Ідея наша в тому, що програма виступу побудована по принципу хореографічної сюїти з п'яти частин. Перша частина — «ча-ча-ча», друга — «самба», третя — «румба», четверта — «пасодобль», п'ята — «джайв». Всі частини мають свою власну драматургію і всі разом складають одну загальну драматургію. Пара має донести до глядача свою історію взаємовідносин чоловіка та жінки. Зокрема, «ча-ча-ча» — це історія знайомства та початку відносин у парі, «самба» — це подальша історія, веселі зустрічі й проведення часу разом, подорожі, пригоди тощо. «Румба» — це історія кохання, більш глибокі та чуттєві взаємовідносини. «Пасодобль» — це певне протистояння та суперечки, а десь, можливо, і конфлікт інтересів, боротьба за лідерство. Наприкінці танцю «пасодобль» — кульмінація і завершення протистояння. Це є також і кульмінація в загальній драматургії латиноамериканської програми. А фінальна частина сюїти — «джайв», весела, радісна й щаслива розв'язка історії життя чоловіка та жінки. П'ята частина сюїти — це розв'язка в загальній драматургії нашої латиноамериканської сюїти.

Ми визначили в конкретному аналізі деяких спостережень за змаганнями зі спортивних танців та за роботою викладачів танцювальних шкіл та студій, що образу й характеру в танці мало відводиться уваги в бальній хореографії. А тому і страждає ідея танцю. Цьому наряду в навчанні і тренуванні частіше за все найменше уваги або взагалі цей аспект залишається без уваги. Пов'язано це з великою кількістю змагань у нашій країні і зосередженістю викладачів частіше на результаті та на зайнятому місці в змаганнях. А іноді й неспроможністю чітко сформулювати визначення танцю та його ідеї.

Отже, розуміння викладачами та тренерами значимості знання нашими учнями визначення поняття танцю в бальній хореографії є дуже важливим у навчанні й підготовці спортсменів до змагань. Розуміння значимості цього й приведе, до речі, до найкращих результатів на змаганнях.

М. Берднік

ПІДТРИМКА В БАЛЬНОМУ ТАНЦІ: ДО ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ В НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З БАЛЬНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ

М. Berdnik

SUPPORT IN BALLROOM DANCE: ON THE ISSUE OF INTRODUCING THE TRAINING OF BALLROOM CHOREOGRAPHY SPECIALISTS IN THE EDUCATIONAL PROCESS

Бальна хореографія є однією з найпопулярніших форм танцювального мистецтва, що поєднує в собі технічну майстерність, музичність, естетику руху та взаємодію партнерів у парі. Одним із найскладніших, але водночас видовищних аспектів у шоу-номерах, формейшн чи сіквєях з бальної хореографії є хореографічні підтримки — рухи, під час яких один партнер допомагає іншому виконувати складні елементи шляхом підняття, обертання чи утримання в певному положенні.

Попри значимість підтримок у бальній хореографії, нині спостерігається значний брак методичних матеріалів, присвячених їхньому вивченню. У більшості навчальних програм з бального танцю основний акцент робиться на техніці руху, позиції корпусу, пластиці та ритміці, тоді як питання виконання підтримок розглядається поверхнево або взагалі не включається до програми. Це створює

значні труднощі як для викладачів, так і для танцівників, які змушені шукати інформацію самостійно або засвоювати її методом спроб і помилок.

Відсутність уніфікованих методичних рекомендацій також ускладнює процес навчання на різних рівнях підготовки. Початківці часто стикаються з браком знань про основні принципи виконання підтримок. Для викладачів це означає необхідність розробки власних підходів та адаптації методик з інших танцювальних дисциплін.

Зайнявшись пошуком необхідної інформації, я переробив матеріали різних видів хореографії (класичний танець, сучасний танець, фігурне катання). Незаперечною базою навчання з підтримок в бальній хореографії є класичний танець, який і ліг в основу моїх тез, з вкрапленнями інформативної сучасності з інших видів хореографії. Моя пропозиція — це уніфікувати в єдиний вид критерії класифікації підтримок для їх викладання, про що й пишу в цій роботі далі.

Критерії класифікації підтримок

Критерії класифікації підтримок написані за принципом послідовності пріоритету пояснення під час навчання танцювальної пари.

Основні критерії класифікації підтримок, що існують у різних методиках викладання:

Перші критерії класифікації підтримок:

1. За контактом партнерки з полом:

- партерні;
- повітряні.

Другі критерії класифікації за поясненням (за «рівнем»):

2. За «рівнем» партнерки, яка перебуває (у партерних положеннях):

- лежачи;
- сидючи;
- на колінах;
- в ріє;
- стоячи (на зігнутій або витягнутій нозі).

3. За «рівнем» партнерки, яка перебуває (у повітряних положеннях):

- підйом до рівня грудей партнера;
- підйом до рівня плечей партнера;
- підйом на рівень плечей партнера;
- підйом над головою партнера.

4. За «рівнем» партнера, який перебуває в положеннях:

- лежачи;
- сидючи;
- на двох колінах;
- на одному коліні;
- «в розтяжці» (у широкій 4-й позиції);
- стоячи.

Треті критерії класифікації за поясненням (за контактом):

5. За контактом у парі (у партерних положеннях):

- двома руками за талію;
- однією рукою за талію (з кістю, в охоплення);
- двома руками за обидві руки партнерки (за кість, за зап'ястя, долоню

в долоню);

— однією рукою за одну руку партнерки (за кість, за зап'ястя, долоню в долоню);
— комбіновані прийоми — однією рукою за талію (з кістю, в охоплення); — іншою за руку (долоня в долоню, за зап'ястя, рука партнерки на руці партнера);
— комбіновані прийоми — партнер однією рукою підтримує партнерку за обидві руки.

6. Без контакту у парі. Без фіксації (повітряна підтримка).

Роз'яснення поняття темпу та форсу в парному виконанні. Прийом партнерки (сход із підтримки).

— силова;

— темпова.

7. За контактом із корпусом партнера (у повітряній підтримці).

Додаткові критерії класифікації підтримок:

1. Фіксовані — нефіксовані або «статична» — «динамічна» підтримка;

2. За положенням корпусу партнерки (у повітряній підтримці):

— горизонтально;

— вертикально;

— в прогині;

— сидячи.

Ці базові критерії багато в чому допомагають правильно й зрозуміло вивчити основи підтримки на старті навчання та далі, звичайно ж, говорити вже про імпровізаційну нотку обраної підтримки, про технічне виконання, навички взаємодії та інші моменти.

Отже, хореографічні підтримки є не лише ефектним компонентом бальної хореографії, а й важливим засобом удосконалення технічної майстерності танцівників. Наявність методичних матеріалів з вивчення підтримок у бальній хореографії — це необхідна складова навчання майбутніх викладачів цього виду хореографії. Правильне вивчення підтримок та системне включення уніфікованої інформації в навчально-методичне забезпечення сприятиме підвищенню професійного рівня виконавців та викладачів.

Д. Петров

СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ПІДХОДИ У ВИКЛАДАННІ БАЛЬНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ

D. Petrov

MODERN PEDAGOGICAL APPROACHES IN TEACHING BALLOOM CHOREOGRAPHY

Бальна хореографія є важливою складовою частиною культурної та спортивної освіти, яка не лише забезпечує розвиток фізичних навичок, але й сприяє розвитку емоційної виразності, комунікаційних навичок і творчих здібностей. У контексті швидких змін у суспільстві та розвитку педагогічної науки, сучасні підходи до викладання бальної хореографії повинні відповідати вимогам часу та зважати на нові педагогічні технології, психологічні аспекти навчання та індивідуальні особливості учнів.

Один з основних аспектів сучасних педагогічних підходів у викладанні бальної хореографії полягає в індивідуалізації навчального процесу. Кожен учень має свої фізичні, технічні та емоційні можливості, що вимагає адаптації методик навчання до